

МИЛОСЕРДОВ Володимир Олександрович
Позивний “Князь”
(24.09.1980-20.06.2015)

Народився 24 вересня 1980 року у м. Дніпропетровськ. Жив у м. Павлоград та у м. Тернівка.

Володимир, якого виховувала мати, ріс самостійним та відповідальним хлопцем. Серйозно займався бойовими видами спорту, мав зелений пояс з кіокушинкай - карате та багато нагород. У юні роки сформувався його характер – справжнього бійця, завжди готового тримати удар.

Після служби в армії працював на будівництві та в охоронній фірмі. Коли ж створив власну сім'ю, народилася маленька донечка, влаштувався на шахту “Західно-Донбаська” прохідником дільниці підготовчих робіт, аби мати стабільний заробіток.

Колеги згадують його як роботящого, дисциплінованого працівника. І на шахті, і згодом у війську для нього був дуже важливий колектив, товариство.

Добрий, щирий, завжди готовий підставити плече підтримки – саме таким запам'ятали Володимира його рідні та друзі.

Володимир став до лав захисників 12 лютого 2015 року.

Звання: сержант.

Посада: старший розвідник 2-го відділення взводу глибинної розвідки роти.

Підрозділ: 131-й окремий розвідувальний батальйон.

Володимир завжди сміливо йшов уперед та ніколи не ховався за спинами інших. Тож, отримавши повістку, одразу доєднався до війська.

Перестороги та вмовляння рідних залишитися вдома рішуче відкидав. Після навчання у “Десні” з азартом та вогником в очах узявся за справу. Пишався, що потрапив у глибинну розвідку і виконував серйозні завдання в тилу ворога.

Під час участі в АТО воїн з позивним “Князь” на Донеччині пройшов багато гарячих точок. Звільняв від загарбників Волноваху, Маріуполь.

Не раз ризикував життям та прикривав у бою побратимів. А ще навіть на війні продовжував займатися спортом, підтримував гарну фізичну форму, аби мати сили та міць звільняти Україну від загарбників.

Загинув 20 червня 2015р близько 10:00 під час виконання бойового завдання щодо пошуку та знищення ДРГ противника в районі с. Павлопіль Волноваського району на Донеччині.

Похований у м. Павлоград на цвинтарі по вул. Шутя.

Нагороджений:

- Указом президента України №9/2016 від 16 січня 2016 року орденом “За мужність” III ступеня (посмертно).
- Відзнакою 131-го окремого розвідувального батальйону “Хрест розвідника” від 1 квітня 2016 року (посмертно).
- Нагрудним знаком “За участь у бойових діях” УНСО I ступеня від 18 серпня 2016 р. (посмертно).
- Почесним знаком “Маріуполь відстояли – перемогли” від Громадської ради “Маріуполь” (посмертно).
- Медаллю “За жертовність і любов до України ” Української православної церкви Київського патріархату від 1 квітня 2016 р. (посмертно).
- Знаком пошани від м. Павлоград “За заслуги перед громадою”(посмертно).
- Присвоєно звання “Почесний громадянин м. Тернівка ” (посмертно).

У Володимира залишилися донька та мати.